

Udenrigsministeriet forbeholder sig dog ved senere Lejlighed at disponere over de resterende 1 500 Kr.

Statsrevisorerne gør i den Anledning opmærksom paa, „at ikke brugte Beløb kan ikke komme til Anvendelse uden Genbevilling“, og Udvalget slutter sig hertil.

§ 13 A. II. A. 2. B. 2. Samlinger og Laboratorier. (S. 222).

Ligesom de to foregaaende Aar anker Statsrevisorerne over, at der for en Bevilling til Samlinger og Laboratorier ved Landbohøjskolen ikke foreligger specificeret Regnskab for de 4 Underkonti, hvormed Beløbet er opført paa Finansloven.

Som de to foregaaende Aar erklærer Udvalget sig fuldt ud enig med Revisorerne heri. Paa Finansloven for indeværende Aar og Finanslovsforslaget for 1919—20 er de 4 Underkonti imidlertid bortfaldet og Bevillingen opført samlet paa Kontoen „Samlinger og Laboratorier“.

§ 13 A. II. B. 3. d. Assistenten og anden Medhjælp. (S. 223).

Ogsaa her anker Revisorerne over manglende Specification af Regnskabet og hævder, at „naar Bevillingssummerne kan specificeres paa Finansloven, maa Regnskabssummerne ogsaa kunne specificeres paa Statsregnskabet“.

Udvalget slutter sig hertil.

§ 19 I. B. Lønninger m. v. til Hærens Personale. (S. 516).

Statsrevisorerne gør opmærksom paa, at Finanslovens Betegnelse for de under c. Forplejningskorpset, d. Lægekorpset, e. Dyrlægekorpset, og f. Auditørkorpset, hørende Personer, er „Embedsmænd“ og ikke „Officerer“ som i Statsregnskabet anført.

§ 23. Forrentning af og Omkostninger ved Statsgælden. S. 625—27 findes en Redegørelse fra Finansministeriet over Garantier, Kautioner o. lign., som Staten har paataget sig.

Statsrevisorerne rejste allerede i Oktober 1912 Krav om en saadan Redegørelse og har gentaget det hvert følgende Aar. Finansministeren, der nu har imødekommet nævnte Krav, begrundet dette med, at Statsrevisorerne „har frafaldet Oplysning om de af Statskassen i Henhold til særlige Love overtagne Garantier.“

Under Henviisning til, hvad derom er udtalt i Betænkningen over Statsregnskabet for 1915—16, bemærker Statsrevisorerne hertil „at et saadant Krav ingen Sinde har ligget indenfor Tanken med deres Begæring“.

Postvæsenet. Indberetning fra Hovedrevisor. (S. 98).

Først efter at Statsrevisorernes Gennemgang af Postvæsenets Regnskab forlængst var til Ende, modtog de fra Ministeriet for offentlige Arbejder Indberetning fra Hovedrevisor for Postvæsenet, som de derfor ikke har kunnet tage Hensyn til.

Herom bemærker Statsrevisorerne:

„Statsrevisorerne finder Grund til at gøre opmærksom paa, at saadanne Revisionsberetninger maa være dem i Hænde paa et meget tidligere Tidspunkt, hvis de skal have nogen Betydning for deres Arbejde. Dette maa da ogsaa kunne ske, naar de paagældende Sager behandles med mindre Langsomhed af Administrationen. Eksempelvis henvises til, at Hovedrevisors Udsættelse ad I. Driften B. Udgift 2. b. af 31. Oktober 1917 først er besvaret af Generaldirektoratet den 15. Juni 1918 og Udsættelse ad I. Driften B. Udgift 2. c. af 12. Marts 1917